

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Óvatos szabadelvűség.

Szeged, nov. 10.

Sem a képviselőház, sem a szabadelvű párt ülése nem hozott ugynevezett meglepetéseket. Itt is, ott is azt ismételte Szapáry gróf, amit már tudunk. Azt, hogy a kabinet beadta lemondását és azt, hogy a király elfogadta a lemondást, megbízván egyelőre az összes minisztereket tárczáik ügyeinek továbbvitelével.

A lemondás okáról szintén csak annyit mondott a miniszterelnök, a mennyit tudnak a nem jól értesült újságok is, hogy tudniillik a kötelező polgári házasságra nem nyerhette meg a kormány ő Felsége hozzájárulását és hogy ezzel állott elő az a csodálatos drámai összeütközés, mikép Szapáry grófnak olyan kérésért kell esnie, melynek még a fölvetését is ellemezte.

Mindenesetre ezt a homályos pontot akarja elfedni Szapáry gróf, mikor a végletekig szűkszavu a nyilatkozataiban. Nem akarja bolygatni az előzményeket és a végleteket, mert azokból ki kellene derülni annak, hogy a miniszterelnök nem a szabadelvűségnek áldozata, hanem azon tapintatlanságok hosszú sorozatának, melyeket elkövetett és amelyek miatt Bécsben már régóta csak az alkalmat várták, hogy tetszetős ürügy alatt félretehessék a megrokkant államférfiut, aki

végre is kiméletet, udvariasságot érdemel, mint régi szolgája Bécsnek, mint v. b. t. t. és mint aranygyapjas vitéz.

Az ország szempontjából természetesen a legrosszabbul van megválasztva ez az alkalom. Nem csak azért, mert Szapáry bőségesen rászolgált, hogy saját ügytelenségei adják meg bukására a jogcímet, nem pedig másoknak a szabadelvűsége. Nem csak azért, mert megbecsülhetetlen erkölcsi értéke volna annak, hogy a tehetetlen kormányférfiak szerencsétlen uralmának ahoz illő elbocsátás vessen véget. Mindez még nem olyan súlyos baj, mint a Szapáry bukásának az a kegyetlen hatása, hogy minden valószínűség szerint a jövő kormányelnöknek legalább is várakoznia kell a korona azon megegyezésére, melyet most megtagadott Szapáry Gyulától, illetőleg a kabinetjétől.

És növeli ennek a valószínűségét az, hogy Bécsben is, de itthon is kétségtelenül egyértelmű az az óhajtás, hogy a lemondott kormány egyes reszort-miniszterei megtartsák állásukat. Általában kívánja ezt a közvélemény, de kivált Wekerle Sándort illetőleg, akit joggal tartanak ma szinte nélkülözhetetlennek a pénzügyminiszteriségben, melyben, egyéb sikereiről nem szólva is, rá a valutaszabályozás végrehajtása és a nagy konverzió várakozik.

Mindenkinek éreznie kell, hogy Wekerle a Szapáry bukásának szabadelvű dicsfénye mellett annál nehezebb helyzetbe jutott, mert az egyházi kérdések erőteljesen liberális megoldását épen ő hangsúlyozta és érlelte a legnyomatékosabban és épen ő az, aki szinte lehetetlen viszonyok közé sodortatik abban a perczben, amint bár egy gondolatot is lealkudnak tőle a szabadelvű programból annak fejében, hogy ő bizassék meg az új kormány megalakításával, amint azt a törvényhozás és a nemzet leginkább óhajtják.

Drága dolog e szerint a nemzetre Szapárynak még a bukása is. Ha a volt miniszterelnök, ami oly könnyű és hozzá illő lett volna, azért mond le, mert nem sikerült megkoszorúzni a Hentzi szobrot, legalább hivatkozhatnék rá, hogy egy szolgálatot tett nemzetének, tért adván maga után a szabadelvű alkotásokra olyan államférfiunak, akiben a korona is, a nemzet is bizik.

Igy, ahogy a viszonyok alakultak, meg van nehezítve még azoknak álláspontja is, akik a szabadelvű pártban igazán szabadelvűek és — ami nagyon régen esett velük — legutóbbi föllépésükkel kiérdemelték a nemzet rokonszenvét.

Nagy idő óta nélkülözött öröm volt az, mikor hírét vettük, hogy a szabadelvű párt csak szabadelvű kor-

A „SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Katona és Bánk bánja.

Ünnepnapja van ma a magyar Tháliának. Kerek száz éve, hogy Katona József született, az, aki egyetlen tragédiával ajándékozta meg szegény drámairodalmunkat, de amely ez ajándékkal egyszerre gazdaggá lett.

Csak hogy a mi drámairodalmunk, mely Katona korában a romantizmus vizenyős talajában süppedezett, hirtelen-gazdagodásáról mit sem tudott. Az egészséges magyar vér, mely Bánk ereiben csörgedez, félelmetes volt Katona egykoru kritikussainak, akiket a satnya mignardise kórsága tartott fogva. S még a magyar színpad is meddig idegenkedett Bánk hatalmas tragikumától! Amint Bánk mondja: „Bánki sértődés kell ahoz, hogy Bánk leüljön a sötét szövetség gyászasztalához”, ugy Katona szelleme kell ahoz, hogy Katonát megértse valaki. Ez a „valaki” csak 1861-ben tűnt föl: Gyulai Pál, aki akadémiai székfoglalójában fölfedezte Bánk bán rendkívüli drámai értékét, egyszermind alapját veté e tragédia színpadi kultuszának. Ekkor

került először színpadra csonkítatlanul a nemzeti színházban és ettől fogva lett dísz minden magyar színház műsorának.

Valóban az egy Bánk elegendő volt kifejtetni a magyar színpad embereiben a nemzeti karaktert, elegendő volt egymaga ellensúlyozni a 60-as évek ad hoc hazafias drámáiban a frázist puffogató magyarok vértelenségét. Ezért is Bánk bán állandó színrehozatala nem csak dramaturgiai szükségé vált, hanem kidomborítá egyszermind általánosságban ugy, mint az egyéniségben színművészetünk nemzeti vonását.

Soha el nem muló érdeme ez Katona József Bánk bánjának! S ha párja akad is valaha a páratlannak, a magyar génusz már járt uton lopózik egy teremtő lélek belsejébe, hogy onnan előszólítsa Bánk bán értékbeli mását, a második magyar tragédiát.

Az a hatalmas erő, mely Katona lelkében lakott, mily hatalmas alakban követeli a halhatatlanság adóját, midőn egy Bánkba költözött. A konvenzió silány jellemzése az, ha ez alakot a tragédia hőségének mondjuk, ráaggatván a dramaturgiai szabályok sallangjait. Nem. Nekünk nem a

tragikai hős az érdekes, hanem az ember, az örök ember erkölcsi és fizikai egységével. És a mellett magyar, tiszta magyar izeiben, porczikáiban.

Ami a francziának Corneille, az nekünk Katona. A franczia tragédia Corneille szellemétől nyerte mai tónusát, melyhez hü fog maradni a franczia színész, ha a modern kritika a hagyományok merev kultuszának állítja is tiszteletreméltó elfogultságát, melylyel nemzetének legnagyobb és legsajátosabb szellemei iránt viseltetik.

Legyünk hivesek mi is Katona szelleméhez. A magyar tragédia hangja, páthosza ma nem lehet más, mint az, ami Bánk bán nyelvében zeng. Másnak lehet nyers, nekünk csupa erő, csupa vér, hamisítatlan, tiszta magyar vér. És ha a mi népünk, a mi nemzetünk fölemelkedik is valamikor indulatainak kifejezéseiben a kulturnépek aeszthetikai színvonalára, Bánk bán még akkor is megmarad az „igaz magyar érzés” leghivebb kifejezésének, s mint ilyen: méltó tisztelet tárgya lesz mindenkoron.

Molnár László.

mányt akar támogatni és ha tulzottnak tartottuk is egy-egy befentes lapnak a diadal-kitöréseit a megifjult párt liberális forrongásával, bizony jól esett mindenkinek, hogy a több mint negyven év óta alvó közszellem üdítő lehet érzi.

De él-e ez a szellem valósággal, vagy csak föllobbant egy futó percze. Ez a kérdés ismét mióta tegnap együtt láttuk a szabadelvű pártkört és hallottuk az új vezérek nyilatkozatait. Végtelen a különbség a közt, amire fogadkozott a kormánypárt, mialatt Szapáry megtette a végső bécsi utját és a közt, amint fogadták a visszatérő miniszterelnököt és a postát, amit hozott. Előbb úgy értettük a fölbuzdulást, hogy a párt nem támogatja sem Szapáryt, sem utódját a kötelező polgári házasság nélkül, tegnap meg már mintha ismét kaput hagyott volna a fölbuzdult párt arrafelé, ahol vissza lehet térni a hatalomhoz, ha mindjárt egy kissé megfakult, megvedlett elvekkel is.

Vagy nem-e a visszavonulás utját jelzi az a subtilis megkülönböztetés, melyet a szabadelvű pártkör tett abban, hogy hangsúlyozta a kötelező polgári házasság szükségét, de nem mondotta ki határozatul, hogy ezt fölveszi a párt programjába.

Jogosult a kérdés, kinek a kezét nem akarja a párt megkötni, mikor ily óvatosan szabadelvűsködik: a király, a Wekerle, vagy a párt kezét-e, mely úgy tetszik, első sorban mégis csak a hatalom után nyul.

A fölmentett kormány. A „Budapesti Közlöny“ mai számának éjén, minden aláírás nélkül, a következő közlemény jelent meg: „Ő császári és apostoli királyi Felsege, folyó évi november hó 6-án kelt legfelsőbb elhatározásával a magyar összes miniszterium hivatali lemondását hű és buzgó szolgálatainak elismerése mellett legkegyelmesebben

Egy negyedmillió kalandjai.

Hatalmas rázás ébresztett föl.

Az őrnagy förmedt rám, kemény, katonás hangján.

— Ezer bomba Blamyre ur! Mit beszél Ön álmában! Mi az ördögnek ez a bolond szokás. Ébredjen, itt vagyunk az álmomán.

— Miről beszéltem? — Riadtam föl.

— Valami idegen nyelven. — Válaszolt az őrnagy.

— Azt hiszem, görögül, — jegyzé meg Levison. — de nem állítom határozottan, minthogy magam is szunnyadoztam.

Végre föltűntek Marseille mandola ligetei és fehérlő villái előttünk s magam örömmel gondoltam a pillanatra, midőn kincsemmel hajóra szállhatok. Természetemnél fogva nem vagyok gyanakvó s épen azért szerfölött csodálkozom, hogy ezen utazás alatt még egyszer sem tudtam lehunyni szememet anélkül, hogy az őrnagy és neje vizsga pillantásával ne találkoztam volna. Ami Levisont illeti, ő az utóbbi négy óra alatt folytonosan aludt s az egész kupében csend honolt, mivel mindnyájan ki voltunk fáradva. A megérkezés fölűdítette az egész társaságot.

— London szálloda! Grand Hotel! kiabáltak a hordárok, mi pedig lerakva bagázsainkat, mellé állottunk, hogy majd egy helyre fogunk szállani.

— A Hotel Imperial lesz a legjobb — szól az őrnagy.

elfogadni, egyszersmind azonban meghagyni méltóztatott, hogy az egyes miniszterek további legfelsőbb elhatározásig hivatalos működésüket folytassák.

Fuzióscikk.

¶Fölhívás keringőre.

Tibád Antal a „Pesti Napló“-ban vezércikket ír a parlamenti helyzetről, ami már azért is érdekes, mert a P. Naplóban jelenik meg a szabadelvű párt egy tagjától.

Következőkben ismertetjük a nagyon érdekes cikket:

A közállapotokat emésztő bajok föl sorolásán kezdi Tibád a parlamenti helyzet ismertetését. A nemzetiségi izgalmak és választási villongásokon kívül a politikai pártok között fönálló viszony abnormitását nevezi kóros állapotoknak. A magyar parlamenti élet hovatovább ki kezdi lökni magából az ethikai (elvi) tartalmat, ma-holnap azon pontra jut, hogy egy óriási hajsza vátozik.

Az okok, melyeknek e jelenség lételet köszöni, igen bözel fekvők, s mintegy önkénytelenül folynak a történelmi előzményekből.

„A Deákpárt helyébe lépett szabadelvű párt uralma már is kétszeresen tuhaladta a Deákpárt életidejét; 1890-ben azonban koholt ürügy alatt és a parlamentárizmus egyik leglényegesebb alaptételének halálós sérelmével, illetőleg a nélkül volt kénytelen megválni tulajdonképeni vezérétől, hogy ez a párt vagy a korona bizalmát formszerűleg elvesztette volna.

A Tisza-kormányt követő Szapáry-kormány 1890. évi márczius hó 17-én előterjesztett programjából eddigelé legalább semmi lényegesebbet nem tudott átvinni a gyakorlati életbe, pedig a vezér a hívek osztatlan vonzalmával dicsekedhetett s kormánya a párt, sőt — mondhatnám — egy részben legalább az ország legkiválóbb politikusaiból és szakférfiaiból volt összealkotva.

Világos ezekből, hogy a magyar parlamenti élet nem angol formára van berendezve. Annak működése távolról sem emlékeztet az okszerű váltógazdaság azon mintaképre, mely két nagy pártnak szakadatlan körforgásában jut kifejezésre, mely körforgásban míg az egyik az ország kormányzását intézi; addig a másik az ellenzéken pihen, hogy kimerített eszméit újból megtermékenyítve, lankadt idegeit fölfrísitve s el-

E szavakra egy félszemű suhanc vált ki a tömegekből s elénk állva, ezzel fordult hozzánk:

— A Hotel Imperial! Uram, én onnan való vagyok. Minden telve. Egy üres ágy sincs. Hasztalan jönnek!

— Az ördögbe! — szót az őrnagy — legokosabb lesz akkor a hajóra mennünk egyenesen.

— A hajó uram!? Az csak éjtél után indul. Baleset történt a gépnél, azt javítják.

Mosolyogva a malőrös elszállásolás ügy fölött, azt ajánlottam a zavarban levő kompániának, hogy azért is fogjunk ki a pechen és tartsunk egy kedélyes bucsulakomát valamelyik vendéglőben, aztán utrakelünk. Amint elvégezhetem dolgomat a táviróhivatalban: féltizenkettőig rendelkezésükre állok.

— Ha önöknek úgy tetszik — kezdé most Levison — én elvezetem egy szerény, de igen alkalmas vendéglőbe a rakparton: czime: „Idegenek szállodája“.

— Az egy rongy viskó, piszok fészek! — kiáltott közbe az őrnagy, — nagyot fujva szivarából s egy fiakkerre kapaszkodva.

Levison bizonyos felsőbbsséggel húzta vissza az őrnagyot:

— Uram! A háznak új gazdája van; bizonyos lehet róla, hogy nem ajánlottam volna, ha meg nem érdemelné.

— Kérem! — válaszolt az őrnagy —

használt és elkopott terőit ujjakkal pótolva, ismét teljesen akcióra képes állapotban vehesse át az ügyek vezetését, ha a szünet nélküli mozgás rendjén fölülkerekedik.“

Itt aztán terjedelmesen foglalkozik Tibád a pártalakításokkal s czáfolja azt az elterjedt nézetet, mintha a helyzeten és hibás pártalakulásban találhatnók fel minden nyomorúságaink okát. Helyesnek ismeri el az 1867 ki kiegyezés után történt pártalakulást — ezt olyannak tekinti, mint a minek szükségképen így kellett történni. Az akkori liberális és konservatív pártok alkotják szerinte azon fömendezeket, melyek közvetlen és állandó összeköttetésben vannak — a nagy tengerrel — a nemzettel. Ezek lennének hivatva táplálni és mozgásban tartani a parlamenti élet működését Magyarországon. Elmondja a pártalakulások történetét 1867-től 1890-ig és nagy bajnak tekinti, hogy ekkor megakasztott a parlamenti tárgyalások nyugodt és akadálytalan folyama és ezzel a marczius havában proklamált reformok ügye legalább egyelőre zátonyra került.

„Tehát egészen ugyanazon előzmények és ugyanazon következmények. Mintha csak Tisza Kálmán a balközépen felejtette volna egy darabkáját azo Nessus ingnek, amelyben szakadatlanul égett és tombolt mindaddig, míg szerencsésen be nem vitorlázott a hatalom biztos kikötőjébe.“

Módokat keres ezután Tibád, hogy miként lehetne ezen a parlamenti helyzeten segíteni, utal a házszabályok revíziójára, a Banffy báró erélyére, de mint ezt kifejezi: „bottal nem boldogulhatunk.

„De minek kutassunk tovább — írja — az alkalmas kisegítők után, mikor előttünk van egy kipróbált ut, mely biztosan célhoz vezet, s a mikor egyedül és kizárólag ezen ut vezethet célhoz: a szabadelvű párt egyesülése a nemzeti párttal, azon nemzeti párttal, mely újabb időben kifejtett minden kezdése és kétségbeesett erőfeszítése daczára sem volt képes elűntetni magát arról annak világos és határozott nyomait, hogy csontunkból való csont és vérvünkkel való vér.“

De hát kérdelem tisztelt képviselőtársaimat a ház minden oldalán: azért küldöttek-e minket ide választóink, hogy az ország közérdekeinek előmozdítása helyett a Tisza Kálmán, gr. Apponyi Albert, Szilágyi Dezső és mások

ezt nem tudtam s ha csakugyan így áll a dolog; ne is gondolkozzunk rajta.

— Őrnagy! ön egy sült marha! — dűnyögé Madame Baxter, helyet foglalva az őrnagy oldalán.

Mi meg Levisonnal másik kocsiba ülve, utánuk hajtattunk.

Amint megérkeztünk s az étteremben kezdünk lepakolni, az őrnagy körültekintett.

Nem volt abban egy hosszú asztalon s egy kopott ócska biliárdon kívül semmi.

Aztán így szól hozzám:

— A viszontlátásra uram! Megyek és megmosdom. Aztán szejjeleznék a városban, míg ön földadja sürgönyét. — Julia, ön pedig fel fog menni és rendbehozza szobánkat.

— Minő rabszolgák vagyunk mi nők! ... mormogá Baxter asszony, engedelmesséve a parancsnak.

— Én pedig — szól Levison — egy pár órára ügyeim után látok.

— Két szoba két ágygyal — szól közbe a portás, podgyászainkat rendezve.

— Igen, annyi kell, felelé Levison, sőt nekünk egy ágygyal is elég lenne, mint-bogy társam éjtélkor utazik s valószínűleg le sem fekszik addig. Nemde, uram? — Szólt aztán hozzám. Különben amint tetszik. Ha podgyászait bepakoltatta, elviheti a kulcsot, ha netalán előbb érkeznek haza.

— Helyes! Tehát minden rendben van. Most már kiki dolga után — szól az őrnagy.

egymás iránti bosszu-érzelmeinek álljunk szolgálataiba?

Én azt hiszem, hogy nem s ennél fogva nekem részemről siker nélkül magyarázta Beksics Gusztáv barátom a régi Hellász és Róma valamennyi jobb hangzású neve alatt 17 hosszú évig három hirlapban s két nyelven, hogy Apponyi Albert grófnak valamiféle érdeke lehetne abban, hogy akár kevésbé jó hazafi, akár kevésbé lojális alattvaló legyen, mint Tisza Kálmán és Szilágyi Dezső, vagy akár a tisztelt barátom meg én, mi ketten. Én ezt nem voltam képes megérteni egy perczig sem és nem értem ma sem.

De nem vagyok képes felfogni azt sem, hogy minő jogezimen mondhatnánk kártható itéletet gróf Apponyi azon eljárása felett, hogy konzervatív államférfiuból fokónként liberálisra változott át, midőn minden kitelhető magasztással illetük Tisza Kálmánt, ki liberálisból egy csapással konzervatív vá lett, s most a mint látszik, visszafelé szándékozik megtenni a nehéz utat.

Az pedig, hogy a korona proskribálta volna Apponyit azért, mert mint állampolgár, sőt mint képviselő függetlenül megmondotta nézetét egyik vagy másik kérdésben, épen nem hiszem, s aki ilyeneket terjeszt, az véleményem szerint súlyos sértést követ el a „legalkotmányosabb magyar király“ ellen.

A fuzió azonban — igénytelen nézetem szerint — csak akkor biztosíthatja az elérni óhajtott sikert, ha a szabadelvű párt tömören együtt marad s mint ilyen egyesül a nemzeti párttal.

Máskülönbén lehet kiteglázott, kifoltozott vagy akár rögtöni polgári házassággal kiczizomázott programot csinálni akárhányat; minden bizonynyal lesz kormány is, — jöhet I. Széll, I. Wekerle, I. Khuen-Héderváry, I. Kállay vagy akár IV. Tisza Kálmán, de hogy reform nem lesz... az olyan bizonyos, minthogy kétszer kettő négyet jelent.“

Ujdonságok.

Szeged, nov. 10.

Tájékoztató.

Nov. 11. D. u. 4 órakor lótenyész-bizottság ülése.
Nov. 11. Kültérületi kéményseprés, városi kályhas és kömüves munkák árlejtése.
Nov. 12. D. u. 4 órakor javadalmi bizotts. ülés.
Nov. 13. »Szegedi alsóvárosi népkör« alakuló közgyűlése.

A távirtdahivatalban nagy meglepetésemre és ijedségemre egy sürgöny várt reám, következő tartalommal:

„Ön nagy veszélyben van! Egy perczet se veszítsen a szárazföldön. Cselét vetettek önnek, — kérjen segítséget a rendőrségtől!“

Ez a cselvető nem lehetett más, mint az őrnagy, s ime kezei közt vagyok! Ez a jóakaratu arc tehát közönséges banditát takar, ki talán e pillanatban már málháimat bontogatja.

Hirtelen föladtam a sürgönyt baba, hogy baj nélkül megérkeztem, s aztán szállásunk felé siettem.

Majd czégünk romlására gondolván, ha a rám bizott összeget tölem csakugyan ellopják; kintatva azon jelenet által, melyet hazatértemkor szeretett Ninámmal átélmem kell, — kit talán el is veszitek — rohanni kezdtem felőrülten a kikötő parton levő korcsma felé. Amint az utcásarkon befordultam, a kápu alól egy ember rontott rám s karon ragadott. Egy pinczér volt a vendéglőből, a hoi szállva voltunk, aki lélekszakadva hadarta felém:

— Gyorsan, gyorsan uram! Az őrnagy türelmetlenül várja; egy percz sines veszteti való!

Futásnak eredtünk s ajtóstól rohantam a szalonba. Az őrnagy rendkívüli izgatottsággal járt-kelt, míg neje aggodalmasan tekintgetett ki az ablakon.

Amint beléptem, az őrnagy felém sietett és így szólt:

Nov. 15. Nyomdai vállalat árlejtése.

Nov. 16. Városi rabok és tolonczok élelmezése, ruhamosás és kenyérszállítási árlejtés.

Nov. 26. Szabó kisiparosok tánczestélye a Hungáriában.

— **A h. polgármester, mint tiszteletbeli tanító.** Nyolcz tagu tanítóküldöttséget vezetett ma délután Ferenczy János, a „Csongrádmegyei tanító-egyesület“ elnöke dr. Lázár György h. polgármester kulturügyi szenátor elébe. A küldöttség a tanító-egyesület üdvözlését vitte meg dr. Lázár Györgynek azon alkalomból, hogy őt a Csongrádmegyei tanító-egyesület közgyűlése tiszteletbeli tagjává választotta. A küldöttség szónoka meleg hangu beszédben tolmácsolta a tanítósnak a kulturügyi szenátor iránt való ragaszkodását, magasztalón hangsúlyozván amaz érdemeit, miket dr. Lázár György rövid idő alatt a tanügy fejlesztése körül szerzett. A h. polgármester meghatva mondott köszönetet a figyelemért és biztosította a tanító-testületet, hogy soha sem fog megszűnni a tanügy érdekében munkálkodni. A küldöttség vezetője a Csongrádmegyei tanító-egyesület részéről a h. polgármesternek következő okmányt nyújtotta át:

Tekintetes dr. Lázár György urnak, Szeged szab. kir. város h. polgármesterének.

A hazai népoktatás ügye a népoktatási törvény megalkotása óta hogy oly hatalmas lendületet nyert, az a törvény intézkedéseinek kívül főképp oly férfiaknak köszönhető, kik, habár a népneveléssel nem is foglalkoznak közvetlenül — de ugy hivatalos állásukban, mint a társadalomban mindent elkövettek és elkövetnek a népnevelés ügyének előmozdítására. Ily a népoktatásért lelkesedő egyént tisztel tekintetességben a csongrádmegyei tanító egyesület is, mely a kiérdemelt őszinte tisztelet és az elismerés adóját róttá le azon elhatározásával, hogy tekintetes polgármester urat a tanügy terén kifejtett érdemei, a tanítók ügyei, de különösen a csongrádmegyei tanító egyesület iránt minden alkalommal tapasztalt kiváló jó indulataiért a folyó évi október hó

— Rendőrügynök vagyok, nevem Arnot Levison, az ön utitársa egyike a legveszedelmesebb betörőknek. E pillanatban az ön bőröndjeit bontogatja, s most önnel együtt megrohanjuk. Ismervén a magam emberét, gondoskodtam, hogy a ház körül legyen véve, de szükséges, hogy épen tetten kapjam. Julia, idd meg ezt a pohár cognacot, míg mi odafönn elvégezzük a dolgot. Van-e önnek revolvere azon esetre, ha ő ellenállana? „Nekem is van ez ni, felér egy revolverrel.“ Ezzel hatalmas fütykőst huzott ki kabatja alól.

— Revolveremet szobámban feledtem, — válaszolám megrémülve.

— Ez baj, de már rajta nem segíthetünk; különben lehet, hogy eszébe sem jut fegyvert keresni a meglepetés pillanatában saját mentségére. Egy lökésre bedöntjük az ajtót; ismerem ezeket a korcsmai felszereléseket. Ez hát a 15. sz. Csöndesen előre!

A mint a küszöbre értünk, egy perczre megállva, hallottuk az arany csengését, a mint a gazember egy zsákba dobátta, egész hangosan mondogatván, a mit tölem álomban hallott: „Catapaxo! ah! ah!“

Az ál őrnagy intett és egyszerűen mindketten neki dültünk az ajtónak. Egy pillanattig recsegett, ropogott s aztán egyszerre bedőlt mindenestül.

Levison kezében revolverrel állott egy nyitott láda előtt, másik kezével az aranyakba markolva.

A derekán hordott vaskos tűszője már

2-án tartott közgyűlésen egyhangu lelkedéssel tiszteletbeli tagjává választotta.

Midőn a közgyűlés ezen egyhangu határozatát tekintetességed becses tudomására hozzuk, egyidejűleg egyesületünket további jó indulatába ajánlva maradtunk a tekintetes h. polgármester urnak

Szegeden, 1892. október hó 28-án.

alázatos szolgálai:

Kövessy Fózsef,
egyesületi jegyző.

Ferenczy János,
egyesületi elnök.

— **A magyar színészet jubileuma.** Kolozsvárott ma ünneplik meg a magyar színészet száz éves jubileumát. Erre az ünnepségre az összes törvényhatóságok, ezek között Szeged város törvényhatósága is hivatalos. Pálffy Ferencz polgármester a a következő táviratot küldötte Bethlen Gábor grófnak, aki elnöke a jubileum ünnepséget rendező bizottságnak:

„Méltóságos Bethlen Gábor gróf urnak, mint a magyar színészet száz éves jubileumát rendező bizottság elnökének, Kolozsvárott.

Szeged szab. kir. város közönsége legbensőbb hazafiúi örömmel üdvözli a mai nappal kezdődő jubilaris ünnepségek alkalmából az ünnepély kezdeményezőit s az egybegyűlt hazafiakat, óhajtván, hogy a magyar színészet ez ünnepélyes méltatása annak színvonalát, a hazas a magyar kultúra javára magasra emelje.

Pálffy Ferencz,
polgármester.

— **Személyi kirek.** Dr. Lázár György h. polgármester, a Dugonics-társaság elnöke, az éjjel Budapestre utazott.

— **A Dugonics-társaság ünnepe.** Az irodalmi ünnepélyt rendező bizottság és az elnökség állandóan működésben van, hogy a társaság működésének benyitójára tervezett ünnepély minden részében sikeresen készítették elő. A személyre, tudományos, irodalmi társulatoknak, megyéknek, városoknak és testületeknek szóló meghívók szétküldését már holnap megkezdí a rendezőség. A tudományos, irodalmi és közművelődési társulatoknak, valamint a városok és testületeknek szóló meghívók teljes iv nagyságuk a levél alapnyomásában Dugonics-szobra látható. Az irodalmi ünnepély programjának közlése fog-

meg volt rakva és egy kézi bőrönd is a lábainál. Egy másik félig töltött utitáska abban a pillanatban dőlt fel, amint a revolver után kapott s az arany gurulása végigzugott az egész szobában. Az ablakfára erős kötél volt hurkolva, melyen emberünk a nehéz táskákkal egyenként szándékozott levándorolni egy sötét sikátorba, mely a korcsma mellett húzódott el.

Amint bennünket megpillantott, minden habozás nélkül erősen üttyentett s erre egy fiakker hagyta el gyors tempóban a sikátort.

— Add meg magad jó madár! — Kiálta az exőrnagy. — Ismerlek régen s valahára csakugyan körmeim közé kerülteél, vén akasztani való!

Levison válasza az volt, hogy csattogatni kezdte a revolvert, melybe szerencsére nem tettem töltényeket.

— Ah! hát nincs benne golyó — szólt aztán higgadtan. — Na fogja hát Bobby! — s ezzel villámgyorsan megfordítva a pisztolyt, teljes erővel vágta azt a rendőrügynök fejéhez s az ablakon át eltűnt.

Utána rohantam, kiabálva, amint tölem telt, Arnot pedig a szobában maradt kincsemet megőrizni.

Pillanat alatt katonák, cselédek s a járókelők eredtek nyomomba a nyomorult üldözésére, ugy rohantunk át a városon, amint épen a lámpákat gyújtogatták.

Ugy kergettük, mint a nyulat. Ő pedig czik-czakba futva, kijátszotta minden törek-

lalja el a meghívók második ívét. A műsort a napokban közöljük. A társaság igazgatótanácsa részéről Lipcsey Ádám prologjának elszavalására a szintársulat egyik kiváló nőtagja, Horváth Paula kisasszony kére tett föl. A prolog a színházi előadás egyik pontját képezi. Az irodalmi ünnepély iránt nemcsak Szegeden, de a szomszédos vármegyékben is meglepő érdeklődés nyilvánul. Mint a szomszédos kikindai Felső-Torontál jelzi, onnét is többen fognak átrándulni a Dugonics-társaság ünnepélyére. Előreláthatólag a szomszédos vármegyék és városok csaknem kivétel nélkül képviselve lesznek. A rendezőség a napokban közzéteszi a közönséghez intézendő meghívást.

— **Vadászat.** Nagy vadászatot rendez Pálffy Ferencz polgármester az alsótanyai erdőkben november 16-án és 17-én. A meghívott vendégek 16-án délelőtt fél 8 órakor találkoznak a Szeged-Rókus indóháznál.

— **Még egy új állás.** Egy új műszaki rajzoló állást kíván szerveztetni a mérnöki tisztség. Azzal indokolja ezt a kívánást a tanácshoz bonyújtott előterjesztés, hogy túlságosan sok a végezni valója. Így a múlt évben 262 építkezésre kértek engedélyt, az idén pedig az eddigi elmúlt három negyed évben 172 építkezési engedélyért folyamodott a közönség. Ezeket a kérvényeket véleményes jelentésekkel kell el látnia a mérnöki tisztségnek és a gyakran előforduló szabályellenes építkezésekkel is sok időt kell eltölteni a tisztiszemélyzetnek. Az így fölszaporodó munka miatt lehetetlen a tisztiszemélyzetnek pontosan teljesíteni minden kötelességét. A mérnöki tisztség ezen előterjesztését a szervezőbizottságnak adta ki a tanács.

— **A kolera.** A mai nap elmúlt szerencsésen kolerátlanul. A város nyílt területén e szerint már egy hete megszűnt a járvány, azonban csudálatosképpen a napokban a városi köz-kórházban volt eset. A városi köz-kórházban a tegnapi nap folyamán a mai lapunkban már említett koleramegbetegülésen kívül még egy történt, amely halállal végződött. Három nap előtt ütötte föl a fejét a kórház egyik termében, amelyben csak régi betegek vannak, a kolera. Az első áldozat Weisz Jenő beteg volt, akit átszállítottak a járvány-kórházba, ahol két nap előtt meghalt. A második a ma már

vésünket. Ütöttük, vertük, amint annyira jutottunk hozzá, hogy elérhessük, de hol egyikünket rugta oldalba, hol a másikat lökte fel, hol a harmadikon vetette keresztül magát. Szóval, elcsipni nem tudtuk. Egy matróz majdnem galléron ragadta már, midőn lába egy horgonygyűrűbe megbotlott s fővel a tengerbe zuhant. Az üldöző csapat nagyot kiáltott, amint a szennyes hullámok elnyelték az áldozatot.

Mindnyájan a bejárathoz rohantunk, hol a katonák csakhamar leoldtak egy csolnakot s csákyákkal keresni kezdték a hullát.

— Oh! — szólt az egyik öreg katona — én jól ismerem a vén rókát. Toulonban láttam, mikor a gályarabok bélyegét rásütötték. Azonnal ráismertem a zsványra. Fogadni merek, hogy átbujkált a csolnakok alatt s amint elég távolra csuszhatik tőlünk: felkap valamelyik csolnakra s nem látjuk többet.

— Dehogy nem látjuk? Hát ez kicsoda?: kiáltott e perczen az egyik csákyás, egy hullát húzva fel a habokból.

— Teringettét! ügyes gazember volt, folytatá a derék Arnot, hozzánk érkező.

Meg akartam látui, — folytatá — hogyan fogják el a bitangot. Julia örökdi az ön pénze fölött addig. Előre tudtam, hogy így fogja végezni a gazember, csak idő kérdése volt. Csakugyan körmei közé keritette

említett Engler György István 31 éves kis-zombori illetőségű munkás, aki szintén az ujszegedi barakban van. Tegnap késő este Korom Pál 73 éves koldus kolera-tünetek között betegült meg ugyanabban a szobában, amelyből az előbbi kettő kikerült. Rögtön intézkedéseket tettek, hogy átszállítsák az ujszegedi járvány-kórházba, azonban mielőtt ez megtörténhetett volna, az öreg kolerában meghalt. Ma a délelőtt folyamán Bozóki János köz-kórházi beteget koleragyanus tünetek miatt elővigyázatból a Kosuth Lajos-sugáruti megfigyelő-kórházba szállították, ott azonban kiünt, hogy Bozóki nem kolerabeteg, csak nagyfokú gyomor- és bélhurutja van.

A köz-kórházban e szerint ma nem történt koleramegbetegülés. Minden óvintézkedés meg van téve s szinte rejtélynek látszik, hogy a minden zig-zugában a legnagyobb gondossággal tisztán tartott és alaposan fertőtlenített épületnek egyik szobájába a már hosszabb idő óta fekvő betegek közé mint férközhetett be a járvány. Azt a szobát különben, ahol a megbetegülések történtek, újra fertőtlenítették a folszereléssel együtt s a kolerásokkal együtt volt betegeket a köz-kórház kertjében levő különálló vasépületben helyezték el.

Máshol a város területén nem fordult elő még gyanus megbetegülés sem s hihető, hogy már nem is fordul elő. A múlt hét péntekjén volt az utolsó megbetegülés s a múlt hét statisztikája arányos fogyást mutat: vasárnap 4 megbetegülés, hétfő 1, kedd 0, szerda 4, csütörtök 3, péntek 3, péntektől szombatra virradó éjjel 1.

A vidékről azonban egyre csak a kolera terjedését jelentik. Temesmegyében 2, a torontálmegyei Lajosmajorban, Haas és Deutscha pusztáján 18 megbetegedés (közte 9 halálosvégű) történt. Martini-czán, Harnoncourt gróf pusztáján számos kolera-eset fordult elő. Az elővigyázat tehát még mindig nagyon ajánlatos.

— **A nagyváradi műut.** Az ellen a közgyűlési határozat ellen, melylyel a törvényhatósági bizottság hatályon kívül helyezte a nagyváradi műut kiépítésére vonatkozó előbbi határozatát, Pillich Kálmán ügyvéd tör-

önt s még örvendhet, hogy szépen megsza badult, mert amilyen elszánt zsványanyal volt dolga: kész lett volna legyilkolni önt, semhogy elszalassza a jó prédát. Én azonban nyomában voltam mindig s nem gyanakodott rá, hogy mily tapasztalatlan vagyok az ő légkörében. Sebaj, csak hogy sikerült elcsipni! Rajta, most már vetkeztesük le az atyafit, s nézzük meg, mit lopott. Ah! A tüzője tele arannyal! Mégis vinni akart magával legalább egy csomót emlékül, ha már mindent körmei közé nem kerithetett is. No, hiszen ez a szállítmány csak segített nekünk czélt érni, mert ez húzta le a vízbe a bitangot. Ez okozta vesztét!

Ez a hosszukás, metszett arcú komoly vonásaival még a halál után is némi tartózkodást keltett. Nem hitte volna az ember, hogy közönséges betörő.

Amint aztán beértünk a vendéglőbe, Arnot is elbeszélte, mint jött rá Levison szándékára, s a rendőrfőnök megbizásából mint követte áruhában, s mint jálszotta ki Levison csinjeit már utközben is. Bemutatva aztán nejét is, aki nem volt más, mint egyik társa női ruhába öltözve.

Én pedig másnap örömmel hagytam oda a marseilli kikötőt, ezuttal szerencsére egy fillér veszteség nélkül.

M. F.

vényhatósági bizottsági tag fölébbezését nyújtott be a tanácshoz. Pillich fölébbezésének indokául f lhozza, hogy Fodor István ügyvéd, a törvényhatósági bizottság tagja, a nagyváradi utra vonatkozó indítványát, melyben az április 6-án kelt közgyűlési határozat felretételét kérte, szeptember 21-én nyújtotta be, tehát hat hónap eltelte előtt kérte egy akkor még végre nem hajtott közgyűlési határozat megváltoztatását. Ez a fölébbezés szerint szabályellenes eljárás volt, mivel a szervezési szabályrendelet alapján csak azon közgyűlési határozatokat lehet megváltoztatni, melyek hat hónap alatt végrehajtva nem lettek. Ezen kívül törvénytelennek is tartja Pillich az általa megtámadott határozatot, mert olyan közgyűlési intézkedést változtat meg, melyet a törvényhatósági bizottság két ízben szavazott meg s melyet a miniszter is jóváhagyott. Az ilyen határozatok végrehajtását a fölébbező szerint beállítani egyáltalán nem lett volna szabad. De megtámadja ezt az újabb közgyűlési intézkedést azért is, mert ez az egész utadó költségvetést megzavarta és — állítólag — 24,200 forint kamatvesztést okozott a városnak, miután az előzőleg megszavazott és a miniszter által is jóváhagyott műut építési költségeként már ki vannak állítva és azok felsőbb helyen is jóváhagyattak. Érvel ezután a fölébbezés a nagyváradi műut czélszerűsége és hasznosága mellett. Azt mondja a fölébbezés, hogy ez az ut évenként most is 2064 frt 66 krt jövedelmez az algyői vámkapujánál, míg a kiépíteni kívánt másik két ut jövedelme együttvéve is sokkal kisebb összegre rug. Ez az ut — ugymond — összeköti Szegedet Vásárhelylyel, Algyővel s több más helységgel is, míg a másik két ut kizárólag a helyi érdekeltek javára szolgál. Végre elmondja, hogy a nagyváradi műut kiépítése csak 60,000 forintba kerülne, ellenben az új határozat végrehajtása aránytalanul több költséggel jár. Ezen okok miatt kéri Pillich az április 6-án hozott közgyűlési határozatnak újból való megerősítését. A fölébbezésre csak annyit jegyzünk meg, hogy amivel az érvel, ép a hatóság ellen szól. Az utak építését nem a közgyűlés késlelteti, mely jogával él, mikor első sorban a saját polgárságnak igényeiről akar gondoskodni, hanem késlelteti a hatóság, mikor megfoghatatlan makacssággal ragaszkodik a nagyváradi utnak mindenekelőtt való kiépítéséhez, holott ez az ut senkinek sem kell.

— **A fogyasztási adóberlet.** Megirtuk tegnap, hogy a pénzügyminiszter leirata megérkezett, a fogyasztási adóberletet 310,000 forintért hajlandó átengedni a városnak. Szeged város eredeti ajánlata 303,000 frt volt, melyet így 7000 forinttal kellend megtoldania. Ennek a toldaléknak talált a hatóság némi fedezetet. A pénzügyminiszternél kieszközölte ugyanis, hogy az eddig szokásban volt törvényes 0.8 krajczár kimerési díj helyett a szeszcsapadék után liter fokkonként egy egész krajczárt szedhesen a szeszkimérőktől. Ez a 0.2 krajczárnyi többlet jövedelem volna hivatva arra, hogy a 7000 forintot behozza. A javadalmi bizottság ez ügyben november 12-ikén szombaton d. u. 4 órakor tart ülést.

— **A legújabb alapító tag.** A Dugonics-társaság iránt a legszebb érdeklődés és jövőjében a legteljesebb bizalom nyilvánul. Kifejezése ennek az érdeklődésnek, hogy

ugy az alapító, mint a pártoló tagok száma egyre szaporodik. Ma ismét egy újabb alapító tag jelentkezését jelezhetjük. Kelemen István ügyvéd lépett be a mai napon a társaság alapító tagjai közé.

— **Közjegyzői helyettes.** A hivatalos lap mai száma közli a következőket: „A szegedi kir. közjegyzői kamara részéről az 1886. évi VII. t. czikk 17. §-a értelmében közhírré tétetik, hogy Bodnár Imre szegedi kir. közjegyző 1892. évi november hó 3-án elhalálozván, állása ezen napon megüresedett; továbbá, hogy az akként megürült állásnak betöltéseig a közjegyzői teendők ellátárára Bene Imre szegedi kir. közjegyző jelölt rendeltetett ki hivatalból helyettesnek.

— **Hamis ezüstök.** Schaaf Jakabnak, a szegedi hamispénzverőnek a bebörtönözésével ugy látszik nem ért Szegeden véget a hamis ezüstök uralma. Van azért elég. Ma például egyszerre négy darab hamisított ezüstpénz került a rendőrség kezébe — mind a négy más-más gyártmány. Nem a Schaaf féle műhelyből valók. Az újteri pénzgyáros tudvalevőleg magyar forintos és huszkrajczáros darabokat vert titkos fészkében. Ezek azonban német veretűek, egy darab forintos s három negyedforintos. A hamis ezüst forintot Temesváry t. alkapitány foglalta le az egyik vasuti állomáson, ahol egy kisteleki ember a pénztárnál jegyet akart váltani rajta. A pénz 1871-es veretű, tiszta, s hasonlíthatatlan ügyesebb hamisítvány, mint azok, melyek eddig közkezen forogtak. Annyira ügyes, hogy az osztrák-magyar bank fiókjánál, a hová a főkapitányságtól felküldötték, eleinte azt hitték, hogy jó. A három darab negyedforintos lehetőségen ügyetlen hamisítás, pakfonlemezekből készítve s vékonyan befuttatva ezüsttel. Egy 1859, egy 1860. s egy 1861-es veretű, amiből az látszik, hogy a gyár, ahonnan kikerültek, szépen el van látva anyavésetekkel. A három hamis pénzről egyet egy lóvasuti kalauznál találtak, aki nem tudja, kitől kapta, a másik kettőt egy romániai uri ember adta át a rendőrségnek, aki azokat a Szeged-Rókus vasuti állomáson kapta. A rendőrség tapogatózik a gyárak holléte felől, amelyekről azt hiszik, hogy a vidéken vannak.

— **Szeged népesedése.** Dr. Faragó főorvosnak a statisztikai hivatalhoz beküldött jelentése szerint a múlt hónapban 41 lélekkel szaporodott Szeged lakossága. Születtek elve 137 fiu, 136 leány törvényes, 12 fiu, 19 leány törvénytelen, összesen 292. Halva született 10 törvényes, 1 törvénytelen gyermek. Meghalt 127 fi, 124 nőnemű egyén, összesen 251. Az öt éven alól elhaltak száma ismét igen nagy, több az elhaltak felénél: 133. A halálozások részletes statisztikája ez:

0—1 évig	76.
1—5 „	57.
5—20 „	25.
20—30 „	9.
30—40 „	16.
40—60 „	28.
60—80 „	35.
80 éven felül	5.

A halálozások főbb okai között 9 ázsiai kolera s 72 diarrhoé van bejelentve.

— **A csöngőlei földek.** A csöngőlei 1200 hold szántóra megtartott árverést ma jóváhagyta a tanács.

— **Szerencsétlenség.** A Gruits-féle kereskedésben szerencsétlenül járt ma délután Popovics Milán kereskedő segéd. Vitriollal telt üvegeket vitt föl a pinczéből, amelyet elejtett. A maró sav kilocsolódott a karjára, leégette a kabátujját és jelentékenyebb sé-

rüléseket ejtett a fiatal emberen. A sebesültet a helyszínén dr. Pilisi orvos vette ápolá alá.

— **Koczor és a zsandártisztek.** A felsővárosi szeszgyár istálló között kiütött éjjeli tűzvész riportjában meglepetéssel láthatta az olvasó, hogy Koczor alkapitány a szolgálatban álló zsandártisztekkel jelent meg a tűznél. A zsandártisztek ugy kerültek ezuttal Koczor Jánoshoz, mint Pilátus a Credóba. A sajtóhiba gnómja csinálta meg a hajnali órákban a tűz színhelyéről beküldött cikkben azt a rendszeres furcsaságot, amelynél fogva egyik lapban felelős szerkesztő helyett félelős szörkesztő jelent meg s a bálterem padmalyáról lecsüngő luszterek helyett lecsüngő suszterek szórtak fényes világot az uri publikumra. A pár sor ugy értelmezendő, hogy a szolgálatban állott rendőrtisztek jelentek meg.

— **A szegedi liszt a tengeren tuli kekeskedelemben** mindinkább tért hódít, ami rétségkívül nagyobb műmalmaink törekvésének eredménye. Szeptember hónapban Fiumén át 1212 métermázsa, Trieszten át 1577 métermázsa szegedi liszt vitett többnyire Dél-Amerikába.

— **Tűzvizsgálat a szeszgyárban.** Az éjjel a szegedi szeszgyár és szeszfinomító részvénytársaság telepén kiütött istállótűz a ma délelőtti órákban aludt el egészen. A rendőrség délelőtt tűzvizsgálatot tartott az égés színhelyén, a melyt állapította meg, hogy a tűz minden föltevés szerint abban a szinben keletkezett, a melyben a szecska-vágó gőzmozdony dolgozott az istálló mellett.

— **A difteriisz.** Október 30-ik napjától november 5-éig négy gyermeket kinzott meg a ronsoló toroklob. Három halt meg a gyermekek közül, csak egyet sikerült az életnek megmenteni. Az egész járvány tartama óta difteritiszben szenvedett 123 beteg. Meggyógyult 62, meghalt 51, gyógykezelés alatt áll 10. Kanyaró eset volt a múlt héten 11. Ezek közül meghalt kettő.

— **Adóhivatali szózat a háztulajdonosokhoz.** Roppant konok szózat ez Szeged háztulajdonosaihoz, hogy siessenek november 30-ig bevallani a házbérbérendeléseiket az 1893. évről szóló adóösszeírás alkalmából, mert különben maguknak tulajdonítsák a mulasztás esetén bekövetkező zaklatásokat és irgalmatlan bírságokat. Az adóhivatal ezen figyelemreméltó szózatából, tekintettel arra, hogy sokan vannak, akiket a dolog érdekel — közöljük a következőket:

Felhivatnak ezuttal minden kivétel nélkül az összes háztulajdonosok — még az állami házadómentességben részesültek is — kiknek házában bérbeadott lakrészek vannak, hogy az általok élvezett házbérbérendeléseikről szóló vallomásaikat a városi bérházban lévő adóhivatali helyiségben, a hol a szükséges vallomási iv nyomtatványokat nyerendik, az alább következő rendelkezések figyelembe vételével f. 1892. évi november hó 30-ig annyival is inkább benyujtsák, mert ellenkező esetben a lent körülírt eljárás fog ellenük alkalmaztatni.

A háztulajdonos vagy a háznak állandó hasznélvezője a házbérbérendelést meghatalmazott által is eszközölheti, házbérbérendelés esetén azonban az adómegrövidítés miatti felelősség a háztulajdonost terheli. Ha több a tulajdonos, a vallomást valamennyinek vagy általuk e végre különösen felhatalmazottnak kell aláírni, és a vallomás helyességéért valamennyi felelős.

A lakbérék minden épületnél, lakosztálynál, vagy egyes lakrészeknél minden levonás nélkül ugy vallandók be, a mint azok tényleg megkötöttek; tehát a szorosabb értelemben vett lakbéréken kívül a mellékjárulékok is — hol ily czimen fizetés történik, — bevallandók. Butorzat vagy kert használatával bérbeadott épületek vagy lakrészek bérbérendelése szintén levonás nélkül bevallandó, minthogy az ezek használatára eső bérösszeg hivatalból lesz leszámitva.

A lakbérlok magán a bérvallomási iven bizonyítják a vallomás helyességét — nevének az illető rovatba bejegyzése által.

Az a házbirtokos, ki a bevallási ivet annak kitöltése előtt, azaz mielőtt abba a bérösszeg bejegyeztetett volna, a bérlővel aláírta, annyszor büntetetik 100 frtal, a hány bérlőnél ezt elkövette.

Ha a házbirtokos és lakbérlok közötti egyetértésből szándékosan követtetett el az adóztatás kijátszása és ez által a kincstár megrövidítése, mindkét fél a megrövidítésnek kitett összeg háromszoros megfizetésével büntetetik, mely alól a bérlő csak azon esetben mentetik föl, ha a törvény ezen megszegését 13 nap nap alatt ő maga jelenti föl a pénzügyigazgatóságának.

Végül mindazon háztulajdonosok, akik házbérbérendelési vallomásaikat a kitűzött határidő alatt benyujtani elmulasztanak, ezen mulasztásokért adójuknak hivatalból megállapítása mellett, az 1883. évi 44. t. cz. 15. és 101. §§ ai értelmében, 1 forinttól 50 frtig terjedhető bírsággal fognak büntetettetni s ezenfölül a házbérbérendelési vallomás beszerzése, vagy annak hiányai iránti pótlása végett elrendelendő helyszini szemle költségeit is viselni tartoznak.

— **A korcsolyázó-egyletből.** Ez az egyesület is üdvözli már a telet, mely az ő sásonja. Ma tartotta meg közgyűlését, melyen a választmányát a következő tagokból alakította meg: Faragó Ödönne, Bernáth Kálmánne, Pálfy Margit, Polgár Imréné, Tergina Gyulané, Ujházy Gyulané, Hevessy Kálmánne, Klimkó Edith, Bakonyi Rózsika, Zombory Antalané, Hódossy Lajos, Kovács János, Kispál Sándor, Nagy Ferencz, dr. Nyilassy Pál, Wagner Gusztáv, Vegmann Ferencz, dr. Ujj József, Weiner Miksa, Zsivora Pál. Az egylet vagyona 2056 frt 74 kr.

— **Izgatók Csanádmegyében.** A munkászavargások ujra meg akarnak kezdődni Csanádmegyében. Mint a Makói „Maros“ írja, a mezőhegyesi 73-ik majorban alkalmazott tót munkásokat a munkabér elégtelensége miatt Gergus Márton, Amesnyi György és Mihály Dávid lázítani kezdték. Csakis a 9 főből álló megerősített csendőrség tapintatos eljárásának köszönhető, hogy nagyobb baj nem történt. Izgatásaikkal még a csendőrség jelenlétében sem hagytak föl. Az izgatókat a csendőrség letartóztatta.

— **Nincsen apró pénze.** Sok emberen megesik, nem is épen ritkán, hogy nincsen apró pénze, de az állami forgalmi pénztárnaknál ilyesminek nem volna szabad megtörténni. Panaszojják nálunk, hogy a szegedi táviratföldadési pénztárnál soha kellő mennyiségű aprópénz nincsen. A táviratozó közönség ha nagyobb pénzzel akar fizetni, rendszerint szaladgálni kénytelen, mert a távirat földadásnál egy forintosból sem tudnak mindig visszaadni, ami igazán nem járja, mert a közönség sürgős ügyei késedelmet szenvednek olyan dolog miatt, melyen végtelen könnyű volna segíteni.

— **A végrehajtók és a kézbesítők.** Dr. Fodor Károly adóügyi tanácsnok előterjesztést tett, hogy a szervezési szabályrendeletnek a végrehajtókra és kézbesítőkre vonatkozó része módosíttassék. A módosítást ugy kívánna a helyzetet, hogy ezek a közegek ne választás által nyerjenek alkalmazást, hanem a polgármester nevezze ki őket. A tanács Fodor Károly dr. előterjesztését véleményezés végett a szervező bizottságnak adta ki.

Breuer ur.

— Egy amerikai szokású vendég. —

Épen megebédeltek. Az öreg ur, — egy tekintélyes szegedi orvos — már szörpölte a feketéjét, az urasszony sziesztához készült. Kopognak az ajtón.

— Szabad.

Belép egy magas ismeretlen ur. Öltözéke választékos, szemén csiptető, kezében egy kis fekete bőrd. Látszik, hogy most érkezett a vonattal.

— Breuer vagyok, a pesti Union bank vezérigazgatója.

— Nagyon örvendek. Tessék beljebb kerülni.

Az öreg ur udvariasan segíti lehámozni a vendég felső kabátját, az urasszony kényelmes fotelt tol az asztal mellé.

— Tessék igazgató ur. Tessék.

Az igazgató uri tempóval enged az előzékenységnek, kényelmesen elhelyezkedik.

— Budapestről jövök doktor ur. Mielőtt elindultam volna, Manó volt nálam — az ön fia.

— Manó?

— Igen, ő kért meg nagyon.

— Julesa! Hozzatok feketét az igazgató urnak — szól ki a háziasszony a cselédnek.

— Mint mondom, ő kért meg nagyon, hogy Szegedre jövet okvetlenül keressem föl doktor urékat, az ő szüleit

— Nagyon szép öntől, nagyon örvendünk, kedves igazgató ur.

— Manó régóta lelki jó barátom, rendkívül sajnálom, hogy nem lehettem jelen az esküvőjén. A hivatalos kötelesség szólított el épen akkor Budapestről.

— Persze, persze a kötelesség elől kitérni nem lehet.

— A szobalány kávéhoz.

— Tekintetes ur kérem, két beteg vár a rendelőszobában.

— Megenged az igazgató ur, — rendelő órában van. Addig kérem beszélgessenek, azt hiszem, röviden végezhetek.

— Csak tessék, hisz épen most mondtuk: a kötelesség elől kitérni nem lehet.

— Menj csak édes öregem, addig majd szórakoztatom én Manónak jó barátját.

— Igen, nagyságos asszonyom, Manó különösen arra kért meg, hogy nagyságodtól vigyek neki üzenetet.

— Meddig időzik Szegeden az igazgató ur?

— Csak rövid ideig maradok, s épen ezért nem is mentem szállodába. Legelőször is annak a kedves kötelességnek akartam eleget tenni, melylyel igazán kedves és benső jó barátom megbizott.

— Igazán lekötözött az igazgató ur szívélyessége. A kávéja kérem elhül. Vagy nem szokott talán kávézni?

— Megengedjen nagyságos asszonyom — nekem igen egyenes amerikai szokásaim vannak (a társalgás németül folyt) „ich bin keck, wie ein amerikaner“ Adasson kérem nekem ebédet, mert olyan éhes vagyok, mint egy farkas.

— Ezer bocsánatot, kedves igazgató ur. Igazán figyelmetlen vagyok. Rögtön intézkedem. Kérek egy kevés türelmet.

A háziasszony a konyhába sietett.

Egy jó negyed óra mulva pompás ebéd van az asztalon. Az igazgató ur kitűnő étvágyu ember, a társalgás élénken folyik.

— Nem, nem kedves igazgató ur, vendéglőbe semmi esetre sem engedjük önt, a vendégszobánk elég tágas, reményilem, nem utasítja vissza.

— Amint parancsolja. Bár ha őszinte akarok lenni, ki kell jelentenem, hogy nem szívesen terhelem ilyesmivel jó barátaim megszokott háziarendjét.

— Nem fogadjuk el a kosarat, nálunk kell laknia.

E közben az öreg ur is elvégezte a dolgát, befogatott. Az urak egy kis sétára indultak, megtekintik a várost, a háziasszony ott-hon maradt.

— Nagysága kérem.

— Mit akarsz Julesa?

— Ez a vendég ur gyalog jött be a vonatról.

— Nos és aztán.

— Semmi, csak mondom, mert a paktáskáját is ő maga hozta be, ott van a sarkokban.

— Az ám, — nini — egy czukorspárgával van körülkötve.

— Nagysága kérem, tudja-e, mi van benne?

— Mi?

— Egy nagyon rongyos ing, meg három szennyes gallér.

— Hm. A vezérigazgató ur táskájában?

— Igen, abban.

Az urak nemsokára visszatértek. Az urnó aggodalmasan közölte férjével a Julesa tapasztalatát.

Sürgönyöztek Budapestre, van-e az union banknak Breuer nevű igazgatója?

Az idő telt. A vendég elég kedves ember, de a kofferja nagyon gyanus.

Hét óra lett, színházba akartak menni, a vendég nem mozdult, jól érezte magát. Az öreg ur nem tudta elküldeni, az asszony félt is, türelmetlen is volt.

— Uram, az Európában rendeltetem önnök szobát.

— Nekem? Hisz ez kiutasítás, ez nem vendégszeretet, ez udvariatlanság.

Semmi válasz.

— Ez hallatlan, ilyen még nem történt velem, ezt nem fogom megtorlatlanul hagyni, Manó ilyesmitől nagyon megkímélhetett volna engem.

— De uram

Breuer ur elment. Mire Budapestről válasz érkezett, keresték nagyon, de nem találták.

Ugy eltűnt, mintha csak a föld nyelte volna el a vendégszeretemben működő szélhámost.

— cz.

S z i n h á z.

Katona ünnepi előadások. Száz éves évfordulóját üli holnap a magyar irodalmi világ Katona József születésének. A fővárosban és az ország minden nagyobb színházában Katona ünnepélyek tartatnak. A szegedi színházban is ünnep lesz: Bánk bán előadása. Bánk bánt Molnár László, a társulat kiváló művésze játssza, aki e hatalmas szerepben az ország első színpadán is sikert aratott. Az előadásban az egész drámai személyzet részt vesz.

A darabot ünnepi nyitány előzi meg, melyet a katonazenekar ad elő s ez után — ha még elég korán megérkezik — egyik elsőrendű tag elszavalja az ez alkalomra irt alkalmi ódát. Főlelmitjük, hogy Bánk bán most nem olyan rövidítésekkel kerül előadásra, mint a vidéken rendszeren adni szokták, hanem egészen a nemzeti színházi szcenirozás szerint.

Az igazgató a bazafias tragédia előadására 50 drb jegyet becsájt a tanuló-ifjúság rendelkezésére.

Hoffmann meséi. Ez a pompás operette foglalkoztatja jelenleg az egész énekes személyzetet. A fő női szerepet Kocsis Etel játssza, míg a másik két énekes női szerep Kállai Lujza és Doroghy Laura kezeiben lesz. Hoffmann Perényi, Lindorf-Coppelin és Miracle hármass szerepét Polgár énekliz. A többi szerepekben Holczi Ilona, Dezséri, Breznay és Hegyessy lépnek föl.

A katonaság és Bánk bán. A holnap Bánk bán előadásra a városi színház igazgatója a honvédség és közöshadsereg legényisége részére 50—50 drb szabadjegyet utalványozott ki s azt az illető parancsnokokhoz át is küldte ma kiosztás végett.

A Csiky-ünnepélyre nagyban készül a színház drámai személyzete. November 19-én mint Csiky Gergely halálának évfordulóján, a „Proletárok“ kerül előadásra a lehető legjobb szereposztással, melyet egy nagy némaképlet fog megelőzni Csiky Gergely összes színműveinek főalakjaiból.

Törvénykezés.

Hatóság elini erőszak. Hat szegedi legény volt vádolva vele, akik éjszaka nagyon nótáztak a közokmány ablakai alatt s éppen nem adtak semmit a rendőrorjárat figyelmeztetésére. Sőt harcba is keveredtek a rendőrökkel, letépték a dragonjaikat, s Nagy Erneszt őrsparancsnok mellől leszed-

ték a vitézségi érdemrendet. A harc hamarosan véget ért. A hatból kettő elfutott, négyet pedig a hóna alá fogott a négy markos rendőr és bevitte a laktanyába. A végtárgyaláson a különféle vallomásokból nem látta beigazolva a közvádó a hatóság elleni erőszak vádját s elállott a vádtól. A törvényszék erre érdekes ítéletet hozott, kimondotta, hogy ő beigazolva látja ugyan a vádat, de miután a közvádó elejtette, nem ítéltetett. A közvádó a törvényszék indokolása ellen fellebbezést jelentett be.

Legujabb.

A válság.

Bécs, nov. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Szapáry gróf, Fejérváry báró és Wekerle miniszterek, valamint Bánffy báró, a képviselőház elnöke, Tisza Kálmán, és Széll Kálmán képviselők ma reggel ideérkeztek, Szapáry gróf és Wekerle minisztereket, valamint a három képviselőt Ő Felsége az általános kihallgatások után külön kihallgatáson fogadta. 1 órakor fogadta Ő Felsége Szapáry Gyula gróf miniszterelnököt. A képviselők közül először Tisza Kálmán, azután Széll Kálmán és végül Bánffy báró jelent meg Ő Felségénél Tisza Kálmán a Sacher szállóban, Széll Kálmán a Frankfurt városához és Bánffy báró a magyar koronához címzett szállóban szálltak meg. A miniszterek minden esetre még a holnapi nap folyamán is Bécsben maradnak. Wekerle pénzügyminiszter ma délután hosszabb ideig értekezett Mauthner hitelintézeti igazgatóval.

Bécs, nov. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Bécsből a kihallgatásokról jelentik félhivatalosan, hogy az államférfiak leplezetlenül ecsetelték a helyzetet s elmondták nézeteiket a megoldás iránt Wekerle holnap megy kihallgatásra.

A hercegprimás Bécsben.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Vaszary Kolos hercegprimást a király ma sürgősen Bécsbe hívatta.

Wekerle miniszterelnöksége.

Bécs, nov. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Bécsből sürgönyzik, hogy Wekerle miniszterelnöksége immár határozottan előtérbe lépett.

Tisza László koszoruja.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Furesa intermezzo történt az orsz. honvéd-egyesületek közp. bizottságának mai ülésén. Az ülés megnyitása előtt, amikor már az összes tagok együtt voltak, a biztosító társulat teremszolgája nagy dobozt vitt a terembe. A doboz Tisza Lászlónak volt címezve s ürgős felirattal. Tisza nyugodtan bontotta fel a dobozt s abból a jelen voltak óriási hahotája mellett egy szalmakoszorút huzott ki, a melynek sárgafekete szalagján a felirat ez volt: Tisza Lászlónak — A nemzeti ügy bajnokának. Tisza László jó képet vágott a gonosz csínyhez s megígérte, hogy íróasztala fölé függeszti a koszorút.

Szapáry Olaszországban.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Az ügyek ideiglenes vezetésével megbizott miniszterelnök, mint értesülünk, a jövő héten, mielőtt az ideiglenes állapot megszűnik s az új kormány ki lesz nevezve, egész családjával Olaszországba utazik.

A honvédegyesületek közp. bizottságának ülése

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)
A honvédegyesületek orsz. központi bizottsága Tisza László elnöke alatt ma ülést tartott. Várta mindenki, hogy Tisza László és társai megkísérítik a Hentzi-koszorúzás föllevenítését, de miután nagy számmal jelentek meg a vidéki tagok, Ivánka, br. Liphay, Csatáry a monstruozus terv főzásokai nem jelentek meg, elmaradt a Hentzi rehabilitáció. Az ülés elején megrovási kalandja akadt a buda-óbudai honvédegyesületnek, mely nem csinál titkot abból, hogy Tisza Lászlót és Mukart nem tartja nagy embernek. Ez az egylet a Hentzi-ügyből kifolyólag Tiszáékra nézve nem épen bizelgő módon nyilatkozott. Ezt akarták most a bizottságban jegyzőkönyvi megrovásban részesíteni. De végre is napirendre tértek az ügy fölött. A budai honvédszobor leleplezési ügyében a bizottság elhatározta, hogy az elnök által összehívattja az orsz. honvédegyesület, mely egyedül illetékes, hogy e kérdésben határozzon.

Viharos közgyűlés Szabadkán.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)
Szabadkáról távirják. Roppant viharos közgyűlése volt a városnak. Egy utca kikövezési kérdésénél Miloszavlyevics bizalmatlansági szavazatot indítványozott a tanács ellen. Iszonyu zaj támadt erre, Mumusich Ágost hazugsággal vádolta a polgármestert. Mamusich összeveszett Moskovicssal, amiből párbaj lesz.

Orosz közeledés hozzánk.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)
Pétervárról jelentik a Pol. Corr.-nak, hogy az orosz trónörökös bécsi látogatásában Kálnoky külügyminiszternek az Oroszországgal való kitünő viszony megerősítését látják. A bécsi utazást a görög király tervezte. Egyáltalában Pétervárott nagy politikai fontosságot tulajdonítanak az orosz trónörökös bécsi látogatásának.

Harcz a magyar liszt ellen.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)
A rendőrség tiltotta a cseh molnároknak a magyar liszt behozatala elleni falragaszait.

A kolera

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)
Járványbizottság kimondta, hogy a kisdé-
vők kivételével az oktatást az összes iskolákban csak 14-én megkezdik. Ma összesen kilencz betegedés volt.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonátözsde.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)
Buzát ma sürgősen kínálták, a vételkedv tartozkodó, az irányzat lanyha volt és 12,000 métermázsa kelt el gyöngéden tartott áron.

A határidő-üzletben a déli tőzsde záratai a következők:

Buza 1892. szeptember—októberre —
pénz, —. — áru; márcz.—ápr. 7.61 pénz, 7.62 áru; tengeri szept.—okt.-re 7.67 pénz, 7.68 áru; május—júniusra 4.90 pénz, 4.91 áru; zab őszre —. — pénz, —. — áru; tavaszra (1893.) 5.60 pénz, 5.62 áru; káposzta-repcze (1893. aug.—szeptemberre 11.65 pénz. —. — áru.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)
(Délután öt órákor záródna.)
Buza őszre 7.60—7.62
Buza tav. 7.65—7.67
Zab őszre 4.90—4.92
Káposzta-repcze 5.60—5.62
Uj káp.-repcze 1893. aug.—szept. 11.65—11.70

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)

Zsiráru változatlan és üzletlen. Szilva szilárdabb. Effektiv boszniai 100 darabos áru 22.32 forinton, 85 darabos 23.88—24.10 forinton, szerb szokványáru 19.64 forinton, boszniai szokványáru novemberre 22.09 forinton, 100 darabos 22.32 forinton kelt. Szilvaüzletlen. — Szesz: Cseades. Szesz nyers osztalékolt 13⁷/₈—14¹/₈ forinton, élesztő szesz osztalékolt 17.75—18.25 forinton, szesz finomított 51.50—52.— frton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)

A tőzsde ma híján volt minden külső ösztönzésnek. A nemzetközi értékek arfolyamai mindazáltal szilárdak maradtak nagy gyöngye forgalom mellett. A helyi értékek állandóan kedveltek. A szénbányarészvények voltak keresettebbek és emelkedtek. A valuták változatlanok.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N.” er. t.)

Utótőzsde: Osztr. hitelr. 311.95—312.— osztr. magy. államv. 293.37—293.50 4% m. aranyj. 112.60—112.62¹/₂.

Vizállás.

	— nov. 9.	— nov. 10.
	Méter.	Méter.
	0 felett 0 alatt	0 felett 0 alatt
M.-Sziget	0.64 —	0.60 —
Szatmár	0.45 —	0.45 —
Tokaj	0.56 —	0.30 —
Szolnok	1.16 —	0.96 —
Szeged	1.67 —	1.40 —
T.-Becse	1.25 —	1.05 —
Csongrád	1.25 —	0.95 —
Gyoma	1.25 —	1.17 —
Námény	0.02 —	0.02 —
Arad	— 0.90 —	— 0.89 —

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BABA SÁNDOR.

Nyílttér.

Ma pénteken november 11-én

a „Proféta”

diszes éttermében

HALESTÉLY

lesz, mely alkalommal

URBÁN LAJOS zenekara

játszik.

Tisztelettel

Ketter Károly.

— Száraz, elsőrendű —

TÜZIFA

(nem usztatott), ugyszinte valódi porosz szalon

köszén

és

légszesz (koaksz) pirszén

raktárát

ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe

Freund Károly,

805-10-4

fakereskedő.

Szegeden, Erzsébet-rakpart 4. sz., a gőzfürdő mellett

20,351/1892. szám.

858-3-1

Hirdetmény.

Szeged szab. kir. város adóhivatala által ezenel közhírré tétetik, miszerint a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumnak f. évi október hó 19-én 73,094. sz. a. kibocsájtott körrendeletével az 1893. évre eszköz-

lendő adóösszeírás foganatosítása elrendeltetett. Fölvivatnak tehát ezuttal minden kivétel nélkül az összes háztulajdonosok — még az állami házádomentességben részesültek is — kiknek házában bérbeadott lakrészek vannak, hogy az általuk élvezett házbérbévedelmekről szóló vallomásait a városi bérházban lévő városi adóhivatali helyiségben, ahol a szükséges vallomási iv nyomtatványokat nyerendik, az alább következő rendelkezések figyelembe vétele mellett f. 1892. évi november hó 30-ig annyival is inkább benyujtsák, mert ellenkező esetben a lent körülírt eljárás fog ellenük alkalmaztatni.

A háztulajdonos vagy a háznak állandó haszonélvezője a házbérbévallást meghatalmazott által is eszközölheti; házbér eltilkolás esetén azonban az adómegrövidítés miatti felelősség a háztulajdonost terheli. Ha több a tulajdonos, a vallomást valamennyinek vagy általuk a végre különösen felhatalmazottnak kell aláírni és a vallomás helyességéért valamennyi felelős.

A lakberek minden épületnél, lakosztálynál vagy egyes lakrészeknél minden levonás nélkül ugy vallandók be, amint azok tényleg megkötötték; tehát a szorosabb értelemben vett lakberek kivül a mellékljérelékek is — hol ily címen fizetés történik, — bevallandók. Butorzat vagy kert használatával bérbeadott épületek vagy lakrészek bérbévedelme szintén levonás nélkül bevallandó, minthogy az ezek használatára eső bérösszeg hivatalból lesz leszámítva.

A lakbérlok magán a bérvallomási iven bizonyítják a vallomás helyességét, növekednek az illető rovatba bejegyzése által.

Az a házbirtokos, ki a bevallási ivot annak kitöltése előtt, azaz mielőtt abba a bérösszeg bejegyztetett volna, a bérlővel aláírattja, annyiszor büntetettik 100 frttal, ahány bérlőnél azt elkövette.

Ha a házbirtokos és lakbérlok közötti egyetértésből szándékosan követtegette el az adóztatás kijátszása és ez által a kincstár megrövidítése, mindkét fél a megrövidítésnek kitett összeg háromszoros megfizetésével büntetettik, mely alól a bérlő csak azon esetben mentetik fel, ha a törvény ezen megszegését 15 nap alatt ő maga jelenti fel a pénzügyigazgatóságnak.

Végül mindazon háztulajdonosok, akik házbérbévedelmi vallomásait a kilüszött határidő alatt benyujtani elmulasztának, — ezen mulasztásukért adójuknak hivatalból megállapítása mellett — az 1883. évi 44. t.-czikk 15. és 101. §§-ai értelmében, 1 frttól 50 frtüg terjedhető bírsággal fognak büntetettik s ezen felül a házbérbévedelmi vallomás beszerzése, vagy annak hiányai iránti pótlása végett elrendelendő helyszini szemle költ ségeit is viselni tartoznak.

Szegeden, 1892. november hó 7-én.

Dr. Fodor Károly,
adóügyi tanácsnok.

244/1892. kgy. szám.

857-3-2

Hirdetés.

Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának folyó évi november havi rendszerinti közgyűlésének a hatóság kebelében üresedésben levő, részben üresedésben jövő következő végleges minőségű állások fognak választás útján betölteni; u. m:

egy számtiszti állás 600 frt évi fizetés és 60 frt átalány,
esetleg üresedésbe jövő egy segédszámtiszti állás 550 frt évi fizetés és 50 frt átalány,
egy külterületi bírósági kézbesítői állás 400 frt fizetés és 200 frt lórtartási átalány,
két belterületi adóvégrehajtói állás egyenként 400 frt fizetés és 40 frt átalány, végül
egy belterületi adókészbesítői állás 300 frt évi fizetés és 30 frt átalány élvezetével.

Fölvivatnak tehát mindazok, kik a kitüntetett javadalmazáson felül szabályszerű szolgálati évek eltelte után még a tisztí nyugdíjalapban való részesedésre is jogosultságot nyújtó fent elsorolt állások közül a számtiszti, vagy segédszámtiszti állások egyikét elnyerni óhajttják miszerint az 1883 I. t.-cz. 17. §-a által, míg a külterületi bírósági kézbesítői, belterületi adóvégrehajtói vagy belterületi adókészbesítői állásért folyamodók a hivatkozott törvényezikk 19. §-ával előirt minősítettégüket (négy gymnasiális vagy reáltanodai, vagy polgári iskolai négy osztálynak szabályszerű végzése) igazoló, valamint egyéb okmányokkal is felszerelt pályázati kérvényüket f. é. november hó 19-ének d. u. 5 órájáig a főispáni hivatalba (városi szépiület I. emelet) annyival inkább is benyujtsák, mert a netán később beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1892. évi október hó 26-án tartott rendszerinti közgyűlésében.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

Vasuti menetrend.

Szeged—Orsovai vonal.

a) Szeged—Orsova.

		Sz. v.		Gy. v.	Sz. v.	
		I. II. III.	II. III.	I. II.	I. II. III.	II. III.
Szeged	indulás	2.12	5.30	6.02	12.52	
Szőreg	"	2.23	5.40	—	1.04	
Oroszlámos	"	3.44	6.07	—	1.28	
Valkány	érkezik	3.03	6.27	—	1.47	
"	ind.	3.11	6.32	6.36	1.48	
Mokrin	"	3.27	6.47	—	2.06	
Nagykikinda	érk.	3.43	7.03	6.56	2.23	
"	indul	4.53	7.05	6.58	2.45	
Zsombolya	"	4.23	7.39	7.18	3.20	
Gyertyámos	"	5.43	8.16	—	3.49	
Temesvár-Józsefv.		6.15	8.57	7.59	4.24	
"	ind.	6.34	9.30	8.25	5.25	
"	gyárváros	8.26	9.51	8.39	5.39	
Lugos	"	9.35	12.34	9.45	7.10	
Karánsebes	"	—	2.20	10.41	8.23	
Mehádia	"	—	7.23	—	10.49	
Herkulesfürdő	"	—	7.36	12.52	10.58	
Orsova	"	—	8.24	1.27	2.01	
Verciorova	érkezik	—	—	1.35	2.10	
Bukarest	"	—	—	11.40	—	

b) Orsova—Szeged.

	Sz. v.		Gy. v.	V. v.		Sz. v.
	I. II. III.	II. III.	I. II.	I. II. III.	II. III.	II.
Bukarest	9.05	—	—	—	—	—
Verciorova	2.26	—	5.50	—	—	—
Orsova	3.05	—	2.51	4.15	—	—
Herkulesfürdő	3.40	—	3.21	5.14	—	—
Mehádia	3.53	—	—	5.37	—	—
Karánsebes	6.32	—	5.39	11.05	4.15	—
Lugos	7.41	—	6.27	12.55	5.33	—
Temesvár-gyv.	9.07	—	7.30	3.12	7.35	—
" Józsefv. érk.	9.20	—	7.42	3.28	7.49	—
" indulás	9.50	5.50	7.50	4.00	11.20	—
Gyertyámos	10.31	6.47	—	4.44	11.58	—
Zsombolya	10.57	7.34	8.30	5.15	12.22	—
Nagykikinda	11.27	8.12	8.49	5.45	12.49	—
" ind	11.42	8.17	8.52	5.50	1.01	—
Mokrin	12.04	8.45	—	6.12	1.2	—
Valkány	12.17	9.02	9.12	6.25	1.32	—
" ind.	12.19	9.18	9.13	6.37	1.40	—
Oroszlámos	12.39	9.47	—	6.59	2.00	—
Szőreg	1.03	10.27	—	7.27	2.22	—
Szeged o. á. v. érk.	1.12	10.40	9.49	7.37	2.31	—

Temesvár—Báziási vonal:

a) Temesvár—Báziás.

		Sz. v.		Sz. v.
		I. II. III.	II. III.	I. II. III.
Temesvár-Józsefv.	ind.	5.10	12.00	8.10
Vojtek	ind.	6.10	12.55	9.00
Delta	"	6.31	1.16	9.18
Versecz	"	7.31	2.12	10.08
Fehértemplom	"	8.31	3.06	10.58
Báziás	érk.	8.50	3.25	11.15

b) Báziás—Temesvár.

		Sz. v.		Sz. v.
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.
Báziás	ind.	4.15	11.45	4.50
Fehértemplom	"	4.38	12.08	5.14
Versecz	"	5.36	1.07	6.35
Delta	"	6.26	2.07	7.35
Vojtek	id	6.43	2.23	7.58
Temesvár-Józsefv.	"	7.50	4.00	9.50
Szeged	érk.	9.49	7.37	1.12

Szeged—Mezőhegyes—Aradi vonal.

a) Szeged—Arad.

		V. v.			Sz. v.			T. v.		
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.			
Szeged	indulás	3.07	2.42	6.10						
Szőreg	"	3.26	3.00	6.25						
Deszk	"	3.40	3.12	6.39						
Kis-Zombor	"	4.10	3.40	7.12						
Makó	"	4.53	4.00	7.48						
Apátfalva	"	5.16	4.25	8.16						
Nagylak	"	5.40	4.51	8.44						
Csanád-Palota	"	5.58	5.10	9.03						
Mezőhegyes	érkezés	6.20	5.34	9.26						
"	indulás	6.44	5.51	—						
Peregi major	"	6.59	6.08	—						
Tompa	"	7.10	6.18	—						
Batonya	"	7.32	6.32	—						
Pécska	"	8.00	7.00	—						
Szent-Tamás	"	8.16	7.17	—						
Arad	érkezés	8.40	7.40	—						

b) Arad—Szeged.

		Sz. v.			V. v.			T. v.		
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.			
Arad	indulás	5.01	4.00	6.10						
Szent-Tamás	"	5.24	4.26	6.37						
Pécska	"	5.41	4.45	7.03						
Batonya	"	6.10	5.15	7.33						
Tompa	"	6.20	5.25	7.53						
Peregi major	"	6.29	5.35	8.05						
Mezőhegyes	érkezés	6.43	5.50	8.23						
"	indulás	6.5	6.00	8.43						
Csanád-Palota	"	7.15	6.21	9.08						
Nagylak	"	7.32	6.42	9.30						
Apátfalva	"	7.54	7.04	9.57						
Makó	"	8.21	7.40	10.43						
Kis-Zombor	"	8.38	8.02	11.00						
Deszk	"	9.02	8.30	11.27						
Szőreg	"	9.17	8.47	11.46						
Szeged	érkezés	9.30	9.00	12.00						

Szeged—Zenta—Ó-Becsei vonal.

a) Szeged—Zenta—Ó-Becse.

		V. v.			V. v.				
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.		
Szeged	rókus indulás	4.10	2.00	—					
Rószke	"	4.36	2.26	—					
Kamarás erdő 107. sz. űrh.	"	—	2.40	—					
Horgos	"	5.19	2.55	—					
Martonos	"	5.30	3.16	—					
Ó-Kanizsa	"	5.59	3.45	—					
Adorján	"	6.24	4.08	—					
Zenta	érkezik	6.50	4.34	—					
"	indul	8.04	5.04	—					
Ada	"	8.40	5.41	—					
Mohol	"	9.08	6.09	—					
Bács Petrovoszellő	"	9.28	6.28	—					
Ó-Becse	érkezik	9.55	6.55	—					

b) Ó-Becse—Zenta—Szeged.

		V. v.			V. v.				
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.		
Ó-Becse	indulás	5.10	2.35	—					
Bács-Petrovoszellő	"	5.39	3.03	—					
Mohol	"	6.11	3.35	—					
Ada	"	6.26	3.51	—					
Zenta	érkezés	7.00	4.25	—					
"	indulás	7.30	5.25	—					
Adorján	"	7.57	5.55	—					
Ó-Kanizsa	"	8.33	6.36	—					
Martonos	"	8.47	6.54	—					
Horgos	"	9.11	7.24	—					
Kamarás erdő 107. sz. űrh.	"	9.16	7.33	—					
Rószke	"	9.29	7.45	—					
Szeged	rókus érkezik	9.53	8.09	—					

Szeged—Budapesti vonal:

a) Szeged—Budapest.

		Sz. v.			Keleti expressz	Sz. v.	
		I. II. III.	II. III.	I. II.		I. II. III.	II. III.
Szeged	ind.	1.32	5.50	9.57	3.05	7.18	5.40
Dorosma	"	1.48	6.07	—	3.22	—	11.02
Szatymaz	"	2.04	6.26	—	3.38	—	11.20
Kistelek	"	2.34	6.58	10.31	4.03	—	—
Félegyháza	"	3.08	7.46	11.01	4.57	—	—
Kecskemét	"	5.52	8.41	11.27	5.41	—	—
Nagykörös	"	4.19	9.08	11.43	6.10	—	—
Czegléd	érk.	4.42	9.37	12.00	6.32	—	—
"	ind.	4.56	10.00	12.05	6.47	—	—
Köbánya	"	5.5	12.10	1.10	8.35	—	—
Budapest	érk.	6.10	12.30	1.20	8.50	10.27	—
Zsolna	"	6.25	—	—	—	—	—
Bécs	"	6.15	8.58	7.06	—	—	3.16

b) Budapest—Szeged.

		Sz. v.			Keleti exspsz	Sz. v.	
		I. II. III.	II. III.	I. II.		I. II.	II.
Ind. Bécs	"	11.00	—	9.10	9.15	—	9.06
" Zsolna	"	—	—	—	6.15	—	2.55
Budapest	ind.	8.25	12.25	2.35	6.30	—	—
Köbánya	"	8.42	12.50	2.46	6.36	—	—
Czegléd	érk.	10.25	2.51	3.50	8.51	—	—
"	ind.	10.35	3.00	3.56	9.06	—	—
Nagykörös	"	11.03	3.32	4.14	9.36	—	—
Kecskemét	"	11.34	4.05	4.31	10.01	—	—
Félegyháza	"	12.18	5.02	4.57	10.51	—	—
Kistelek	"	12.57	5.44	5.24	11.34	—	—
Szatymaz	"	1.17	6.21	—	11.57	—	—
Dorosma	"	1.31	6.40	—	12.12	—	—
Szeged	érk.	1.46	6.51	5.56	12.28	5.12	—

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek—Verseczi vonal.

a) Nagyikikinda—Versecz.

		V. v.			V. v.			Sz. v.		
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.		
Szeged	ind.	12.52	—	2.12	—	—	5.30			
Nagyikikinda	érk.	2.23	—	3.43	—	—	7.03			
"	ind.	3.05	—	4.05	—	—	7.20			
Karlova	"	4.00	—	4.6	—	—	8.04			
Beodra	"	4.28	—	4.57	—	—	8.19			
Török-Becse—Aracs	"	5.36	—	5.36	—	—	9.02			
Kuman	"	6.06	—	5.56	—	—	9.22			
Melencze	"	6.40	—	6.15	—	—	9.42			
Elemér	"									